

ἐπιγραφῇ ΘΗΣΑΥΡΟΣ ὉΡΘΟΔΟΞΙΑΣ εἰς εἴκοσι καὶ ἑπτὰ βιβλία διηρημένον, οὗ μόνον τὰ πέντε πρῶτα βιβλία ἐξεδοθήσαν λατινιστί. Ἀντίγραφον τοῦ πονήματος σώζεται ἐν τῇ τῶν Παρισίων καὶ τῇ τῆς Φλωρεντίας βιβλιοθήκῃ. Ἐν μὲν τῷ κά βιβλίῳ τοῦ πονήματος τούτου διέλαβεν ὁ Νικήτας περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος κατὰ Λατίνων, ἐν δὲ τῷ κβ' κατὰ ἄζύμων. Ὁ Ἀλλάτιος ἐν τῇ περὶ Νικητῶν διατριβῇ του, ἐκδοθεῖσα ὑπὸ Α. Μαΐου ἐν τῷ ἕκτῳ τόμῳ τῆς Nov. Biblioth. patrum λέγει, ὅτι ὁ Χωνιάτης ἔγραψε δύο πραγματείας κατὰ Λατίνων, ὧν ἡ μὲν ἄρχεται· Εἰ ἔστι σοι σύνεσις, φησί Σολομών, ἀποκρίθητι τῷ πλησίον (α), ἡ δὲ ἑτέρα· Τὸ περὶ ἄζύμων κατὰ Λατίνων αἰτίαιμα. Ἐπι δὲ ἕτερον πόνημα κατὰ Λατίνων περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, οὗ ἡ ἀρχή· Ξένη τίς ἐστι καὶ ἀλλόκοτος, ἣν οἱ Ῥωμαῖοι ἐν τῷ ἁγίῳ Συμβόλῳ ποιοῦνται προσθήκην.

Μάξιμος Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, πρῶην μὲν ἦν ἡγούμενος τῆς τῶν Ἀκοιμήτων Μονῆς, ἐν ἔτει δὲ 1215 ἀνήχθη ἐπὶ τὸν πατριαρχικὸν θρόνον μετὰ τὸν θάνατον Θεοδώρου τοῦ Εἰρηνικοῦ, ἀλλὰ μετὰ ἕξ μῆνας ἀπέθανε (β). Τοῦ Μαξίμου „Ἐκθεσις τῆς ὀρθοδόξου πίστεως περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος κατὰ Λατίνων“ σώζεται ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῶν Παρισίων ὑπ' ἀριθμὸν 1324.

Γερμανὸς Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἐκ τοῦ Ἀνάπλου τῆς Προποντίδος ὀρμώμενος, ἀλιέως παῖς, ὧς φασί, „ἀνὴρ συνετὸς καὶ ἀρετῇ καὶ λόγῳ τὸν βίον κοσμήσας“, πρότερον ἡμὲν ὑπῆρχε Διάκονος τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας, μετὰ δὲ

(α) Ἀνωτέρω εἶδομεν ὅτι σύγγραμμα οὕτως ἀρχόμενον ἐπιγράφεται εἰς ὄνομα Νικήτα τοῦ Στηθάτου.

(β) Βλ. Ἀκροπολίτου Χρονικὴν συγγραφὴν σελ. 35 ἕκδ. Βόννης

